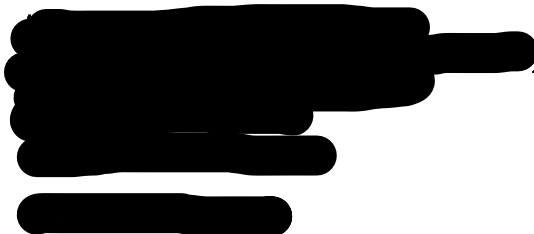

VASTE COMMISSIE VOOR
TAALTOEZICHT

1000 BRUSSEL
Koningsstraat 47
Tel. 02/500.21.11

Uw brief van

Uw kenmerk

Ons kenmerk

Bijlagen

24.180/II/PN

Ter zitting van 10 februari 1994 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (V.C.T.) een onderzoek gewijd aan de klacht van 30 november 1992 wegens het feit dat artikel 4, § 3, 2° van het Besluit van de Vlaamse Executieve dd. 16.9.92 tot vaststelling van een restauratiepremie strijdig zou zijn met de taalwetgeving.

X

X

X

Uit de, bij brief van 24 december 1993, door u verstrekte inlichtingen is het volgende gebleken:

1. Voor de toepassing van de procedures opgelegd door de wet, decreet- en regelgeving inzake monumenten en landschappen geschieden de betrekkingen met particulieren uit de gemeenten met een speciale taalregeling in het Nederlands of volgens de keuze van de particulier in het Frans. In dit laatste geval wordt van het dossier - bijvoorbeeld een beschermingsdossier - een Franse vertaling gemaakt.

Artikel 4, § 3, 2° van het besluit van de Vlaamse regering van 16 september 1992 tot vaststelling van een restauratiepremie (BS 21.11.1992) heeft betrekking op de bijzondere premiereregeling die bestemd is voor Vlaamse verenigingen die zijn opgericht om een monument in stand te houden en te valoriseren (art. 4, § 3, 4°). De bedoeling van deze bepaling is duidelijk: dergelijke verenigingen kunnen een verhoogde premie krijgen omdat zij een sociaal-culturele functie vervullen voor de gemeenschap. Het woord "valorisatie" verwijst naar deze functie. De publieke toegankelijkheid (art. 4, § 3, 5°) is een element daarvan, omdat met name ook de toeristische waarde van het monument gevaloriseerd wordt.

2.

2. Elke vereniging kan in aanmerking komen voor een restauratiepremie (gewone premieregeling). De bijzondere regeling - in afwijking van de percentages vermeld in de artikelen 3 en 4, § 1 van het besluit - is echter bestemd voor de verenigingen die aan de vermelde bijzondere criteria voldoen.
3. De aanvragen voor een restauratiepremie kunnen worden ingediend in het Nederlands of, volgens de keuze van de particulier, in het Frans.

X

X X

Art. 4, § 3, 2° schrijft als toekenningsvoorwaarde niet voor dat alle premie-aanvragen in het Nederlands moeten ingediend worden en alle betrekkingen met de dienst in het Nederlands geschieden maar wel dat alleen verenigingen gevestigd in het Vlaamse of Brusselse Gewest en wier interne werking in het Nederlands gebeurt, aanspraak kunnen maken op een verhoogde bijdrage.

De betrekkingen met particulieren uit de gemeenten met een speciale taalregeling geschieden in het Nederlands of in het Frans volgens de keuze van de betrokkene.

De gevolgen van die keuze op het vlak van de toekenningsmodaliteiten van de premie zijn dus verschillend.

De bij K.B. van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken werden dus strikt genomen niet overtreden.

De V.C.T. oordeelt derhalve dat de klacht ontvankelijk is maar niet gegrond: de premieverhoging is niet het resultaat van een taalvoorschrift maar van een toekenningsvoorwaarde.

Dit advies wordt aan de klager gestuurd.

